

31993L0022

L 141/27

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

11.6.1993

SMĚRNICE RADY 93/22/EHS
ze dne 10. května 1993
s investičních službách v oblasti cenných papírů

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že z hlediska práva usazování a volného pohybu finančních služeb v oblasti investičních podniků je tato směrnice základním nástrojem k dosažení vnitřního trhu, vytyčenému Jednotným evropským aktem a naplánovanému v Bílé knize Komise;

vzhledem k tomu, že pro zajištění ochrany investorů a stability finančního systému musí subjekty, které poskytují investiční služby zahrnuté do této směrnice, podléhat povolení vydanému domovským členským státem;

vzhledem k tomu, že zvolená metoda uskutečňuje pouze základní harmonizaci, jež je k zajištění vzájemného uznávání povolení a systémů pro obezřetnostní dohled postačující a nezbytná a jež umožňuje vydání jediného povolení platného v celém Společenství a použití zásad kontroly platných v domovském členském státě; že na základě vzájemného uznávání mohou investiční podniky povolené v jejich domovském členském státě vykonávat v celém Společenství všechny nebo některé služby, na něž se vztahuje tato směrnice a pro které obdržely povolení, a to zřízením pobočky nebo podle zásady volného pohybu služeb;

vzhledem k tomu, že zásady vzájemného uznávání a dohledu domovského členského státu vyžadují, aby příslušné orgány členských států nevydaly nebo odebraly povolení, pokud okolnosti, jako je obsah programu činnosti, zeměpisná lokalizace nebo činnost skutečně provozovaná, jasně naznačují, že se investiční podnik rozhodl pro právní systém jednoho členského státu jen proto, aby se vyhnul přísnějším normám platným v jiném členském státě, na jehož území hodlá provozovat nebo kde provozuje větší část své činnosti; že pro účely této směrnice musí mít investiční

podnik, který je právnickou osobou, povolení vydané v členském státě, v němž má své sídlo; že investiční podnik, který není právnickou osobou, musí mít povolení vydané v členském státě, v němž se nachází jeho ústředí; že členské státy musí vyžadovat, aby se ústředí investičního podniku vždy nacházelo v jeho domovském členském státě a aby tam také skutečně vykonávalo činnost;

vzhledem k tomu, že kvůli ochraně investorů je nutné zaručit vnitřní dohled v každém podniku, a to buď dvoučlenným řídicím týmem, anebo tam, kde to tato směrnice nevyžaduje, pomocí jiných mechanismů, které zajistí stejný výsledek;

vzhledem k tomu, že k zaručení korektní hospodářské soutěže musí být zajištěno, aby investiční podniky, jež nejsou úvěrovými institucemi, měly stejnou svobodu při zakládání poboček a poskytování služeb přes hranice tak, jak stanoví druhá směrnice Rady (89/646/EHS) ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že investiční podnik se nebude moci této směrnice dovolávat v případech, kdy bude chtít provozovat devizové promptní nebo devizové termínové transakce jinak než jako služby spojené s poskytováním investičních služeb; že v důsledku toho by využití pobočky pouze za účelem devizových transakcí představovalo zneužití mechanismu této směrnice;

vzhledem k tomu, že investiční podnik, který je držitelem povolení vydaného v jeho domovském členském státě, smí provozovat činnost v celém Společenství, a to jakýmkoli prostředky, jež uzná za vhodné; že za tímto účelem si smí, pokud uzná za vhodné, držet smluvní zástupce, kteří budou dostávat a předávat příkazy na jeho účet a na jeho plnou a bezpodmínečnou odpovědnost; že za těchto okolností musí být činnost takového zástupce považována za činnost tohoto podniku; že tato směrnice nebrání domovskému členskému státu v tom, aby podřídil status těchto zástupců zvláštním požadavkům; že pokud má investiční podnik provozovat činnost přesahující hranice státu, musí hostitelský členský stát s těmito zástupci jednat tak, jako by byli samotným podnikem; že se tato směrnice nevztahuje na přímý prodej převoditelných cenných papírů, který by se měl řídit vnitrostátními právními předpisy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 43, 22.2.1989, s. 7 a Úř. věst. C 42, 22.2.1990, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. C 304, 4.12.1989, s. 39 a Úř. věst. C 115, 26. 4. 1993.

⁽³⁾ Úř. věst. C 298, 27.11.1989, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52).

vzhledem k tomu, že se „převoditelnými cennými papíry“ rozumí druh cenných papírů, se kterými se běžně obchoduje na kapitálovém trhu, jako jsou např. státní dluhopisy, akcie společností, obchodovatelné cenné papíry, s nimiž je spojeno právo na jejich výměnu za akcie společností nebo právo na upisování akcií, depozitní certifikáty, dluhopisy emitované postupně v několika emisích, opční listy na index a cenné papíry, s nimiž je spojeno právo získat takové dluhopisy upisováním;

vzhledem k tomu, že se „nástroji peněžního trhu“ rozumí druh nástrojů, s nimiž se běžně obchoduje na peněžním trhu, jako např. státní pokladniční poukázky, depozitní certifikáty a komerční cenné papíry;

vzhledem k tomu, že velmi široce pojaté definice převoditelných cenných papírů a nástrojů peněžního trhu v této směrnici platí pouze pro tuto směrnici, a proto jimi nejsou nijak dotčeny různé definice finančních nástrojů používané v jednotlivých vnitrostátních právních předpisech k jiným účelům, např. daňovým; že definice převoditelných cenných papírů se vztahuje pouze na obchodovatelné cenné papíry; že se proto tato definice nevztahuje na akcie a jiné cenné papíry rovnocenné akciím, které byly vydány subjekty jako jsou stavební a průmyslové společnosti a vzájemné pojišťovny, jejichž vlastnictví lze v praxi převést pouze tím, že by je vydávající subjekt odkoupil zpět;

vzhledem k tomu, že se výrazem „nástroj rovnocenný finanční termínové smlouvě“ rozumí kontrakt, který je vypořádán platbou v hotovosti vypočítanou s odvoláním na kolísání úroků nebo devizového kurzu, kolísání hodnoty kteréhokoli nástroje uvedené v oddíle B přílohy nebo indexu kteréhokoli takového nástroje;

vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice patří mezi přijímání a předávání příkazů také spojení dvou či více investorů i provádění transakcí mezi těmito investory;

vzhledem k tomu, že žádnými ustanoveními této směrnice nejsou dotčeny předpisy Společenství, nebo případně vnitrostátní právní předpisy upravující veřejnou nabídku nástrojů, jichž se týká tato směrnice; že se totéž vztahuje na marketing a distribuci takových nástrojů;

vzhledem k tomu, že si členské státy ponechávají plnou odpovědnost za provádění vlastních opatření měnové politiky, aniž jsou dotčena opatření nezbytná k posílení Evropského měnového systému;

vzhledem k tomu, že je nutné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice činnost pojišťovacích podniků, na kterou patří čně

dohlížejí příslušné dozorové orgány a která je na úrovni Společenství koordinována, stejně jako činnost podniků v oblasti zajištění a retrocese;

vzhledem k tomu, že tato směrnice se nevztahuje na podniky, které neposkytují služby třetí straně a jejichž činnost spočívá výhradně v poskytování investičních služeb vlastní mateřské společnosti, dceřiné společnosti nebo jiné dceřiné společnosti jejich mateřské společnosti;

vzhledem k tomu, že tato směrnice má zahrnovat podniky, jejichž běžnou činností je poskytovat investiční služby třetí straně na profesionální bázi; že by proto z oblasti působnosti této směrnice měly být vyňaty všechny osoby, které vykonávají jinou profesionální činnost (např. advokáti a notáři) a které v rámci této své jiné činnosti příležitostně poskytují investiční služby, pokud je tato činnost upravena předpisy a dotyčné předpisy příležitostně poskytování investičních služeb nevyklučují; že je z téhož důvodu nezbytné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice také osoby, které poskytují investiční služby pouze výrobcům a uživatelům komodit v rozsahu nezbytném k provádění transakcí s tímto zbožím, pokud tyto transakce představují jejich hlavní činnost;

vzhledem k tomu, že tato směrnice se nevztahuje na podniky, jejichž investiční služby spočívají výhradně ve správě systému zaměstnanecké spoluúčasti a které tudíž neposkytují investiční služby třetí straně;

vzhledem k tomu, že je nezbytné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice i centrální banky a další orgány vykonávající podobné funkce, jakož i veřejné orgány pověřené řízením státního dluhu nebo do této oblasti zasahující, jejichž koncepce zahrnuje i investice v této oblasti; že se toto vyjmutí netýká zejména subjektů, jež jsou částečně nebo zcela ve vlastnictví státu a jejichž úloha je komerční nebo spojená s nabýváním majetkových podílů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice všechny podniky či osoby, jejichž činnost spočívá pouze v přijímání a předávání příkazů určitým smluvním stranám a které nemají v držení peněžní prostředky ani cenné papíry náležící jejich klientům; že proto nepožívají práva podnikání a volného pohybu služeb za podmínek stanovených touto směrnicí, a v případě, že si přejí působit v jiném členském státě, podléhají příslušným předpisům přijatým tímto státem;

vzhledem k tomu, že je nezbytné vyjmout z oblasti působnosti této směrnice subjekty kolektivního investování, ať jsou či nejsou koordinovány na úrovni Společenství, a depozitáře či správce těchto subjektů, pokud jejich činnost podléhá specifickým předpisům přímo této činnosti přizpůsobeným;

vzhledem k tomu, že v případech, kdy sdružení vytvořená penzijními fondy členských států dovolují, aby se správa jejich majetku omezovala pouze na tuto správu, kdy tato sdružení neposkytují investiční služby třetí straně a kdy penzijní fondy samy o sobě podléhají kontrole orgánů pověřených dohledem nad pojišťovací činností, není nezbytné podřizovat tato sdružení podmínkám, jimiž se řídí zahájení a provozování činnosti a které jsou předmětem této směrnice;

vzhledem k tomu, že tato směrnice se nevztahuje na subjekty „agenti di cambio“, jak je definuje italský zákon, jelikož tyto subjekty spadají do kategorie, jejíž povolení nemá být obnovováno, jejich činnost se omezuje na italské státní území, takže nepředstavují žádné riziko narušení hospodářské soutěže;

vzhledem k tomu, že právy svěřenými investičním podnikům touto směrnicí nejsou nikterak dotčena práva členských států, centrálních bank a dalších orgánů veřejné moci vykonávajících podobné funkce na výběr partnerů na základě objektivních a nediskriminačních kritérií;

vzhledem k tomu, že odpovědnost za dohled nad finanční solidností investičního podniku bude spočívat na příslušných orgánech jeho domovského členského státu podle směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽¹⁾, která koordinuje předpisy týkající se tržního rizika;

vzhledem k tomu, že domovský členský stát zpravidla může zavést přísnější pravidla než ta, která jsou stanovena touto směrnicí, a to zvláště pokud jde o podmínky pro vydávání povolení, požadavky obezřetného jednání a o předpisy, které se vztahují na podávání zpráv a průhlednost činnosti;

vzhledem k tomu, že provozování činnosti, která není v oblasti působnosti této směrnice, se řídí obecnými ustanoveními Smlouvy o právu usazování a volném pohybu služeb;

vzhledem k tomu, že za účelem ochrany investorů by mělo být především chráněno vlastnictví investora i jiná obdobná práva týkající se cenných papírů, jakož i jeho práva týkající se peněžních prostředků svěřených podniku, a to tak, že se drží od prostředků podniků odděleně; že tato zásada však podniku nebrání v tom, aby provozoval činnost vlastním jménem, ale

v zájmu investora, pokud to vyžaduje povaha transakce a pokud s tím investor souhlasí, např. v případě půjčování akcií;

vzhledem k tomu, že postupy při povolování poboček investičních podniků, které jsou oprávněny působit ve třetích zemích, zůstanou pro tyto podniky i nadále v platnosti; že tyto pobočky nebudou požívat volného pohybu služeb podle druhého odstavce článku 59 Smlouvy nebo práva usazování v jiných členských státech než v těch, ve kterých byly založeny; že však žádosti o povolení dceřiných společností nebo o nabývání majetkových podílů u podniků, které se řídí právními předpisy třetích zemí, podléhají postupu, jenž má zajistit, aby se v dotyčných třetích zemích zacházelo s investičními podniky Společenství na základě vzájemnosti;

vzhledem k tomu, že povolení vydávaná investičním podnikům příslušnými vnitrostátními orgány podle této směrnice mají platnost v celém Společenství, a nikoli pouze platnost celostátní, a stávající klauzule o vzájemnosti tímto pozbývají účinku; že je proto potřeba pružného postupu, jenž by umožňoval posouzení vzájemnosti na bázi Společenství; že cílem tohoto postupu není uzavřít finanční trhy Společenství, neboť Společenství hodlá své finanční trhy ponechat pro ostatní země světa otevřené, ale spíše zdokonalit liberalizaci globálních finančních trhů ve třetích zemích; že tato směrnice proto stanoví postupy jednání se třetími zeměmi a jako poslední prostředek poskytuje také možnost učinit opatření, která by pozastavovala podávání nových žádostí o povolení a nová povolení omezovala;

vzhledem k tomu, že jedním z cílů této směrnice je ochrana investorů; že je proto vhodné brát v úvahu různé požadavky na ochranu nejrozličnějších kategorií investorů i úroveň jejich odborné zkušenosti;

vzhledem k tomu, že členské státy musí zajistit, aby žádné překážky nebránily tomu, že činnosti, jimž se dostává vzájemného uznání, jsou provozovány stejným způsobem jako v domovském členském státě, pokud nejsou v rozporu s právními a správními předpisy na ochranu obecných zájmů v hostitelském členském státě;

vzhledem k tomu, že členský stát nesmí omezovat právo investorů, kteří se v tomto členském státě obvykle zdržují nebo v něm jsou usazeni, aby využívali jakýchkoli investičních služeb poskytovaných investičním podnikem, který se nachází či působí mimo území dotyčného členského státu a na který se vztahuje tato směrnice;

(¹) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1.

vzhledem k tomu, že v určitých členských státech mohou zúčtování a vypořádání vzájemných pohledávek a závazků provádět orgány působící mimo trhy, na nichž se transakce uskutečňují; že se proto každý odkaz v této směrnici na přístup k regulovaným trhům a členství v nich má chápat tak, že zahrnují rovněž přístup a členství v orgánech, které provádějí zúčtování a vypořádání vzájemných pohledávek a závazků také pro regulované trhy;

vzhledem k tomu, že každý členský stát musí na svém území zajistit nediskriminační způsob zacházení se všemi investičními podniky povolenými ve kterémkoli členském státě, jakož i se všemi finančními nástroji přijatými na kterémkoli regulovaném trhu členského státu; že všechny investiční podniky musí mít stejnou příležitost vstoupit nebo mít přístup na regulovaný trh; že bez ohledu na způsob, jakým jsou transakce v současné době v členských státech organizovány, musí být proto podle podmínek stanovených touto směrnicí zrušena technická a právní omezení týkající se přístupu na regulované trhy v rámci této směrnice;

vzhledem k tomu, že některé členské státy povolují úvěrovým institucím, aby se staly členy jejich regulovaných trhů pouze nepřímou, a to zřizováním specializovaných dceřiných společností; že příležitost, kterou tato směrnice dává úvěrovým institucím k tomu, aby se mohly stát členem regulovaných trhů přímo a aniž by musely zřizovat specializované dceřiné společnosti, představuje pro tyto členské státy významnou reformu a veškeré její důsledky by se měly znovu posoudit v kontextu rozvoje finančních trhů; že se zřetelem k těmto faktorům bude muset zpráva, kterou Komise předloží na toto téma Radě nejpozději do 31. prosince 1998, zohledňovat všechny faktory nezbytné k tomu, aby Rada mohla znovu posoudit důsledky pro tyto členské státy, a především nebezpečí střetu zájmů a úroveň ochrany poskytované investorům;

vzhledem k tomu, že je maximálně důležité, aby harmonizace systémů pro odškodnění byla použitelná ke stejnému dni jako tato směrnice; že navíc do doby, kdy směrnice o harmonizaci systémů pro odškodnění vstoupí v platnost, budou moci hostitelské členské státy zavést používání svých systémů pro odškodnění na investiční podniky, včetně úvěrových institucí povolených jinými členskými státy, pokud domovské členské státy systémy pro odškodnění nemají nebo pokud jejich systémy neposkytují ochranu na rovnocenné úrovni;

vzhledem k tomu, že struktura regulovaných trhů se musí i nadále řídit vnitrostátními právními předpisy, aniž se tím však kládou překážky liberalizaci přístupu na regulované trhy hostitelských států pro investiční podniky s povolením poskytovat zmíněné služby v jejich domovském členském státě; že v souladu s touto zásadou řídí právní předpisy Spolkové republiky Německo a právní předpisy Nizozemska činnost subjektů zvaných *Kursmakler* (v Německu) a *hoekmannen* (v Nizozemsku) tak, aby bylo zajištěno, že nebudou vykonávat svou činnost souběžně s jinými činnostmi; že je třeba stanovit, že *Kursmakler* a *hoekmannen* nesmí

poskytovat služby v jiných členských státech; a že nikdo – bez ohledu na to, z jakého členského státu pochází – nesmí působit jako *Kursmakler* nebo *hoekmannen*, aniž by podléhal stejným předpisům o neslučitelnosti, jaké vyplývají ze statutu *Kursmaklera* nebo *hoekmannena*;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit, že touto směrnicí nemohou být dotčena opatření, která vyplývají ze směrnice Rady 79/279/EHS ze dne 5. března 1979 o koordinaci podmínek pro přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů ⁽¹⁾;

vzhledem k tomu, že předpokladem stability a řádného fungování finančního systému a ochrany investorů je, že hostitelský členský stát je oprávněný a příslušný, aby znemožnil a sankcionoval jakoukoli činnost investičních podniků na svém území, která by byla v rozporu s pravidly chování a dalšími právními či správními předpisy, jež tento stát přijal v obecném zájmu, a rovněž má právo v naléhavém případě zakročit; že je navíc nezbytné, aby příslušné orgány hostitelského členského státu mohly při výkonu svých pravomocí spoléhat na úzkou spolupráci s příslušnými orgány domovského členského státu, a to zvláště pokud jde o činnost provozovanou v rámci volného pohybu služeb; že příslušné orgány domovského členského státu mají právo být informovány příslušnými orgány hostitelského členského státu o všech opatřeních, kterými hostitelský členský stát ukládá sankce či omezuje činnost investičního podniku, jehož činnost byla povolena orgány domovského státu, a to proto, aby mohly zmíněné orgány účinně vykonávat obezřetnostní dohled; že z tohoto důvodu musí být zajištěna spolupráce mezi příslušnými orgány domovského a hostitelského členského státu;

vzhledem k tomu, že s ohledem na dvojí cíl ochrany investorů a zároveň zajištění řádného fungování trhu převoditelných cenných papírů je nezbytné zajistit, aby transakce byly plně průhledné a aby pravidla pro regulované trhy stanovená za tímto účelem v této směrnici platila jak pro investiční podniky, tak pro úvěrové instituce, pokud jsou na trhu činné;

vzhledem k tomu, že zkoumání problémů vzniklých v oblastech, jichž se týká směrnice Rady o investičních službách a cenných papírech, a to pokud jde jak o uplatňování stávajících opatření, tak o možnost těsnější koordinace v budoucnosti, vyžaduje spolupráci mezi vnitrostátními orgány a Komisí v rámci nějakého výboru; že ustavení takového výboru nevylučuje jiné formy spolupráce mezi dozorčími orgány v této oblasti;

vzhledem k tomu, že čas od času budou žádoucí technické změny jednotlivých pravidel stanovených touto směrnicí, jež přihlednou k novému vývoji v oblasti investičních služeb; že Komise bude tyto změny vypracovávat tak, jak bude nutné, a to poté, co pověří příslušnou záležitostí výbor, jenž má být pro oblast trhu s cennými papíry zřízen,

(1) Úř. věst. L 66, 16.3.1979, s. 21. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení Španělska a Portugalska.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Definice a oblast působnosti

Článek 1

Pro účely této směrnice se:

1. „investičními službami“ rozumějí jakékoli služby, jež jsou poskytovány třetí straně, jsou uvedeny v oddíle A přílohy a vztahují se na kterékoli nástroje uvedené v oddíle B přílohy;
2. „investičním podnikem“ rozumí jakákoli právnická osoba, jejíž běžnou náplní činnosti či podnikání je poskytování investičních služeb třetí straně na profesionální bázi.

Pro účely této směrnice mohou členské státy mezi investiční podniky zahrnout i subjekty, které nejsou právnickými osobami, pokud:

- jejich právní statut zajišťuje zájmům třetí strany takovou úroveň ochrany, která je rovnocenná ochraně poskytované právnickou osobou, a
- podléhají obezřetnostnímu dohledu, jaký náleží jejich právní formě.

Pokud však tyto fyzické osoby poskytují služby, mezi které patří i držení peněžních prostředků nebo převoditelných cenných papírů třetích osob, mohou být považovány pro účely této směrnice za investiční podniky, pouze pokud vyhovují, aniž jsou dotčeny ostatní požadavky předepsané touto směrnicí a směrnicí 93/6/EHS, následujícím podmínkám:

- vlastnická práva třetích stran v oblasti nástrojů a prostředků jim patřících musí být chráněna, a to především v případě nesolventnosti podniku nebo jeho vlastníků, konfiskace, vyrovnání nebo jakýchkoli jiných nároků uplatňovaných ze strany věřitelů podniku nebo jeho vlastníků,
- investiční podnik musí podléhat předpisům sestaveným za účelem kontroly solventnosti podniku a jejích vlastníků,
- je prováděn audit roční účetní závěrky investičního podniku jednou nebo více osobami, které jsou k auditu účetnictví podle vnitrostátních právních předpisů zmocněny,
- pokud má podnik pouze jediného vlastníka, musí tento vlastník přijmout opatření na ochranu investorů pro případ, že by podnik ukončil činnost následkem úmrtí vlastníka nebo jeho neschopnosti nebo v jakémkoli podobném případě.

Nejpozději do 31. prosince 1997 předloží Komise zprávu o provádění druhého a třetího pododstavce tohoto bodu, a pokud bude třeba, navrhne jejich změnu nebo zrušení.

V případě, že nějaká osoba poskytuje některé ze služeb uvedených v oddíle A bodě 1 písm. a) přílohy, a v případě, že tato činnost je provozována výhradně na účet a na plnou a bezpodmínečnou odpovědnost investičního podniku, je tato činnost považována nikoli za činnost dotyčné osoby, ale za činnost dotyčného investičního podniku;

3. „úvěrovou institucí“ rozumí úvěrová instituce ve smyslu čl. 1 první odrážky směrnice 77/780/EHS ⁽¹⁾ s výjimkou institucí uvedených v čl. 2 odst. 2 tamtéž;
4. „převoditelnými cennými papíry“ rozumějí:
 - akcie společností a další cenné papíry rovnocenné akciím společností,
 - dluhopisy a jiné formy dluhových cenných papírů,
 které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu, a
 - všechny ostatní běžně obchodované cenné papíry, s nimiž je spojeno právo získat takové cenné papíry upisováním nebo výměnou, nebo ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích, s výjimkou platebních nástrojů;
5. „nástroji peněžního trhu“ rozumějí ty typy nástrojů, s nimiž se obvykle obchoduje na peněžním trhu;
6. „domovským členským státem“ rozumí:
 - a) členský stát, kde se nachází ústředí investičního podniku, pokud je investiční podnik fyzickou osobou;
 - b) členský stát, v němž má investiční podnik sídlo, pokud je investiční podnik právnickou osobou nebo pokud podle vnitrostátních právních předpisů dotyčného státu nemá sídlo, je to členský stát, v němž se nachází jeho ústředí;
 - c) v případě trhu členský stát, v němž se nachází sídlo orgánu odpovědného za obchodování, nebo pokud podle vnitrostátních právních předpisů nemá sídlo, je to členský stát, kde se nachází ústředí;

(1) Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/646/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1).

7. „hostitelským členským státem“ rozumí členský stát, v němž má investiční podnik pobočku nebo kde poskytuje služby;
8. „pobočkou“ rozumí místo provozování obchodní činnosti, které je součástí investičního podniku, nemá právní subjektivitu a poskytuje investiční služby, k nimž dostal investiční podnik povolení; všechna místa provozování obchodní činnosti zřízená v tomtéž členském státě investičním podnikem s ústředím v jiném členském státě jsou považována za jedinou pobočku;
9. „příslušnými orgány“ rozumějí orgány, které každý členský stát ustanoví podle článku 22;
10. „významným majetkovým podílem“ rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 10 % kapitálu nebo hlasovacích práv, nebo možnost významně působit na vedení investičního podniku, v němž je tento majetkový podíl držen.
14. „kontrolou“ rozumí kontrola ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS.

Článek 2

- Pro používání této definice v rámci článků 4 a 9 a dalších úrovní majetkových podílů uvedených v článku 9 se zohledňují hlasovací práva uvedená v článku 7 směrnice 88/627/EHS⁽¹⁾;
11. „mateřským podnikem“ rozumí mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS⁽²⁾;
12. „dceřinou společností“ rozumí dceřiná společnost, jak ji definují články 1 a 2 směrnice 83/349/EHS; jakákoli dceřiná společnost dceřiné společnosti je rovněž považována za dceřinou společnost mateřské společnosti, která stojí nad těmito dceřinými společnostmi;
13. „regulovaným trhem“ rozumí trh nástrojů uvedených v oddíle B přílohy, který
- je uveden na seznamu podle článku 16 vyhotoveném členským státem, jenž je ve smyslu čl. 1 odst. 6 písm. c) domovským členským státem,
 - funguje pravidelně,
 - je charakterizován skutečností, že předpisy vydané a schválené příslušnými orgány definují podmínky fungování trhu, podmínky přístupu na trh a v případech, kdy lze uplatňovat směrnici 79/279/EHS, také podmínky uvedené směrnice pro přijetí ke kotování na burze
- a v případech, kdy tuto směrnici nelze uplatnit, také podmínky, které musí splnit finanční nástroj, než s ním může být obchodováno na trhu,
- vyžaduje vyhovění všem požadavkům na předkládání zpráv a na průhlednost činnosti podle článků 20 a 21,
1. Tato směrnice se vztahuje na všechny investiční podniky. Na úvěrové instituce, jejichž povolení podle směrnic 77/780/EHS a 89/646/EHS zahrnuje jednu nebo více investičních služeb uvedených v oddíle A přílohy k této směrnici, se však vztahují pouze odstavce 4 tohoto článku a čl. 8 odst. 2, články 10 a 11, čl. 12 odst. 1, čl. 14 odst. 3 a 4, články 15, 19 a 20.
2. Tato směrnice se nevztahuje na tyto oblasti:
- a) pojišťovací činnost ve smyslu článku 1 směrnice 73/239/EHS⁽³⁾ nebo článku 1 směrnice 79/267/EHS⁽⁴⁾ nebo podnikání v oblasti zajištění a retrocese ve smyslu směrnice 64/225/EHS⁽⁵⁾;
 - b) podniky, které poskytují investiční služby výhradně pro svou mateřskou společnost, své dceřiné společnosti nebo další dceřiné společnosti svých mateřských společností;
 - c) osoby poskytující investiční služby, pokud tuto činnost vykonávají příležitostně v rámci nějaké profesní činnosti a tato činnost se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem pro dotyčný obor činnosti a tyto předpisy nevylučují poskytování těchto služeb;
 - d) podniky, jejichž investiční služby spočívají výhradně ve správě systémů zaměstnanecké spoluúčasti;
 - e) podniky, jejichž investiční služby spočívají v poskytování jak služeb uvedených v písmenu b), tak služeb uvedených v písmenu d);
 - f) centrální banky členských států a další vnitrostátní orgány plnící podobné funkce a další veřejné orgány pověřené správou státního dluhu nebo do této správy zasahující;

(1) Úř. věst. L 348, 17.12.1988, s. 62.

(2) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/605/EHS (Úř. věst. L 317, 16.11.1990, s. 60).

(3) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/619/EHS (Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 50).

(4) Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/618/EHS (Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 44).

(5) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878/64.

- g) podniky, které
- nesmějí držet peněžní prostředky nebo cenné papíry klienta a které se proto nemohou vůči svým klientům zadlužit, a
 - nesmějí poskytovat žádné investiční služby kromě přijímání a předávání příkazů v oblasti převoditelných cenných papírů a podílových jednotek v subjektech kolektivního investování, a
 - smějí při poskytování dotyčných služeb předávat příkazy pouze:
 - i) investičním podnikům povoleným v souladu s touto směrnicí;
 - ii) úvěrovým institucím zplnomocněným v souladu se směrnicemi 77/780/EHS a 89/646/EHS;
 - iii) pobočkám investičních podniků nebo úvěrových institucí, které mají povolení ve třetí zemi a které podléhají a vyhovují předpisům o obezřetnostním dohledu považovaným příslušnými orgány za alespoň tak přísné, jako jsou předpisy stanovené touto směrnicí a směrnicemi 89/646/EHS nebo 93/6/EHS;
 - iv) subjektům kolektivního investování, kterým bylo podle právních předpisů členského státu povoleno veřejně prodávat podílové jednotky, a správcům takových podniků;
 - v) investičním podnikům s fixním kapitálem ve smyslu čl. 15 odst. 4 směrnice 77/91/EHS⁽¹⁾, jejichž cenné papíry jsou uvedeny na seznamu regulovaného trhu v členském státě nebo je tam s nimi obchodováno;
 - jejichž činnost se řídí na úrovni jednotlivých států předpisy nebo etickým kodexem;
- h) subjekty kolektivního investování, ať jsou nebo nejsou koordinovány na úrovni Společenství, a depozitáře a správce těchto subjektů;
- i) osoby, jejichž hlavní činností je obchod s komoditami mezi sebou nebo s výrobcí či profesionálními uživateli takových produktů a které poskytují investiční služby pouze pro tyto výrobce a odborné uživatele v rozsahu nezbytném pro svou hlavní činnost;
- j) podniky, jejichž investiční služby spočívají výhradně v obchodování na vlastní účet na finančních termínových nebo opčních trzích, nebo které obchodují na účet jiných členů těchto trhů či pro ně vytvářejí ceny, které jsou garantovány členy zúčtovacích systémů těchto trhů. Odpovědnost za zajištění plnění smluv uzavřených těmito podniky na sebe musí vzít členové zúčtovacích systémů těchto trhů;
- k) společnosti zřízené dánskými penzijními fondy s jediným cílem, jímž je správa majetku penzijních fondů zapojených do těchto společností;
- l) „agenti di cambio“, jejichž činnost a funkce se řídí Italským královským dekretem č. 222 ze dne 7. března 1925 ve znění pozdějších předpisů a kteří mají povolení k pokračování své činnosti podle článku 19 italského zákona č. 1 ze dne 2. ledna 1991.

(1) Úř. věst. L 26, 30.1.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení Španělska a Portugalska.

3. Nejpozději do 31. prosince 1998 a pak v pravidelných intervalech bude Komise podávat zprávy o provádění odstavce 2 ve spojení s oddílem A přílohy, a případně navrhne s ohledem na účinky této směrnice změny v definici vynětí z působnosti a v definici služeb zahrnutých do této směrnice.

4. Práva propůjčená touto směrnicí se nevztahují na služby, které jsou nějakou smluvní stranou poskytovány státu, centrální bance členského státu nebo dalším národním orgánům, které plní podobnou funkci v rámci měnové politiky a politiky směnných kurzů, státního dluhu a rezerv dotyčného členského státu.

HLAVA II

Podmínky pro zahájení činnosti

Článek 3

1. Každý členský stát učiní opatření, aby investiční podniky, pro něž je domovským státem, mohly zahájit činnost investičních podniků teprve po vydání povolení. Toto povolení se vydává příslušnými orgány domovského členského státu určenými v souladu s článkem 22. V povolení se upřesní investiční služby uvedené v oddíle A přílohy, které je podnik oprávněn poskytovat. Povolení může rovněž zahrnovat jednu či více vedlejších služeb uvedených v oddíle C přílohy. Povolení ve smyslu této směrnice nesmí být v žádném případě vydáno pro služby zahrnuté pouze v oddíle C přílohy.

2. Každý členský stát vyžaduje, aby

— se ústředí každého investičního podniku, který je právnickou osobou a který podle vnitrostátních právních předpisů dotyčného státu má sídlo, nacházelo v témže členském státě jako jeho sídlo,

— se ústředí každého investičního podniku nacházelo v členském státě, který mu vydal povolení a v němž skutečně provozuje činnost.

3. Aniž jsou dotčeny jiné obecně platné podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, příslušné orgány nevydají povolení, pokud

- investiční podnik nemá dostatečný počáteční kapitál v souladu s předpisy stanovenými směrnicí 93/6/EHS a s ohledem na povahu dotyčných investičních služeb,
- osoby, které skutečně řídí činnost investičního podniku, nemají dostatečně dobrou pověst a dostatečné množství zkušeností.

O řízení činnosti podniku musí rozhodovat alespoň dvě osoby splňující výše uvedené podmínky. Pokud však vhodná opatření zajišťují, že bude dosaženo stejného výsledku zejména s ohledem na případy stanovené v čl. 1 bodu 2 třetím pododstavci čtvrté odrážce, mohou příslušné orgány vydat povolení investičním podnikům, které jsou fyzickými osobami, nebo s přihlédnutím k povaze a objemu jejich činnosti těm investičním podnikům, které jsou právnickými osobami a řídí je v souladu s jejich statutem a s vnitrostátními právními předpisy jediná fyzická osoba.

4. Členské státy rovněž vyžadují, aby ke každé žádosti o povolení byl přiložen plán činnosti, kde budou mimo jiné rovněž uvedeny všechny typy předpokládaných obchodů a organizační struktura dotyčného investičního podniku.

5. Žadatel bude do šesti měsíců ode dne podání úplné žádosti informován, zda mu povolení bylo či nebylo vydáno. V případě nevydání povolení mu budou sděleny důvody.

6. Investiční podnik smí zahájit činnost, jakmile mu nebylo vydáno povolení.

7. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané investičnímu podniku, který podléhá této směrnici, pouze pokud investiční podnik

- a) nevyužije povolení do 12 měsíců, výslovně se povolení vzdá nebo déle než šest měsíců neposkytuje investiční služby, pokud dotyčný členský stát nestanovil, že v těchto případech povolení propadá,
- b) získal povolení na základě lživého prohlášení nebo jinými protiprávními prostředky,
- c) již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení vydáno,
- d) již nevyhovuje směrnici 93/6/EHS,
- e) vážně a systematicky porušoval ustanovení přijatá podle článku 10 nebo 11, nebo
- f) spadá mezi kterýkoli z případů, kdy se povolení podle vnitrostátních právních předpisů odebírá.

Článek 4

Příslušné orgány nevydají povolení k zahájení podnikání investičnímu podniku, dokud nejsou informovány o totožnosti jeho akcionářů nebo členů, ať přímých či nepřímých, fyzických či právnických osob, které mají významný majetkový podíl, a o výši těchto majetkových podílů.

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, pokud s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení investičního podniku nejsou přesvědčeny o vhodnosti výše zmíněných akcionářů či členů.

Článek 5

V případech poboček investičních podniků, které mají sídlo mimo Společenství a zahajují nebo provozují činnost, neprovádějí členské státy ustanovení, z nichž plyne výhodnější zacházení, než jaké přísluší pobočkám investičních podniků se sídlem v členských státech.

Článek 6

Příslušné orgány dalších zúčastněných členských států jsou předem konzultovány v případě povolování všech investičních podniků, které jsou

- dceřinou společností investičního podniku nebo úvěrové instituce povolené v nějakém jiném členském státě,
 - dceřinou společností mateřského podniku investičního podniku nebo úvěrové instituce povolené v nějakém jiném členském státě
- nebo
- kontrolovány týmiž fyzickými či právnickými osobami jako investiční podnik nebo úvěrová instituce povolená v jiném členském státě.

HLAVA III

Vztahy s třetími zeměmi

Článek 7

1. Příslušné orgány členských zemí uvědomí Komisi v těchto případech:

- a) povolení jakéhokoli podniku, který je přímou či nepřímou dceřinou společností mateřského podniku, jenž se řídí právními předpisy třetí země;

b) nabude-li takový mateřský podnik majetkový podíl nějakého investičního podniku Společenství tak, že by se dotyčný investiční podnik stal jeho dceřinou společností.

V obou případech Komise informuje Radu až do doby, kdy Rada na návrh Komise zřídí výbor pro oblast převoditelných cenných papírů.

Je-li vydáno povolení podniku, který je přímou či nepřímou dceřinou společností mateřského podniku, jenž podléhá právním předpisům třetí země, upřesní příslušné orgány ve sdělení určeném pro Komisi strukturu skupiny.

2. Členské státy uvědomí Komisi o jakýchkoli potížích obecné povahy, s nimiž se jejich investiční podniky potýkají při svém zřizování a poskytování investičních služeb ve třetích zemích.

3. Komise vypracuje nejpozději do šesti měsíců před provedením této směrnice a potom v pravidelných intervalech zprávu posuzující způsob zacházení s investičními podniky Společenství ve třetích zemích podle odstavců 4 a 5, a to z hlediska zahajování a provozování investičních služeb a nabývání majetkových podílů v investičních podnicích třetích zemí. Komise tyto zprávy předkládá Radě společně s jakýmkoli vhodnými návrhy.

4. Pokud Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 3 nebo na základě jiných informací shledá, že některá třetí země neumožňuje investičnímu podniku Společenství účinný přístup na trh, srovnatelný s přístupem umožňovaným investičním podnikům dotyčné třetí země, může předložit Radě návrh na příslušný mandát pro vyjednávání za účelem získání srovnatelných konkurenčních podmínek pro investiční podniky Společenství. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

5. Pokud Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 3 nebo na základě jiných informací shledá, že se investičním podnikům Společenství v nějaké třetí zemi nedostává v rámci této třetí země zacházení poskytujícího stejné konkurenční příležitosti, jaké mají investiční podniky tuzemské, takže nejsou splněny podmínky účinného přístupu na trh, může Komise zahájit jednání za účelem nápravy této situace.

Za okolností popsanych v prvním pododstavci lze rovněž postupem podle této směrnice, jímž Rada zřídí výbor popsany v odstavci 1, kdykoli a současně se zahájením jednání rozhodnout, že příslušné orgány členských států musí omezit nebo pozastavit svá rozhodnutí ohledně stávajících nebo budoucích žádostí o povolení a nabývání majetkových podílů přímou či

nepřímou mateřskou společností podléhající právním předpisům dotyčné třetí země. Trvání takových opatření nesmí přesáhnout dobu tří měsíců.

Před koncem tohoto tříměsíčního období a v kontextu výsledků jednání může Rada na návrh Komise rozhodnout kvalifikovanou většinou hlasů, že opatření budou trvat i nadále.

Tato omezení nebo pozastavení se nesmí vztahovat na investiční podniky s příslušným povolením Společenství nebo jejich dceřiné společnosti při zřizování dceřiných společností nebo při nabývání majetkových podílů v investičních podnicích Společenství.

6. Pokud se Komise domnívá, že nastala jedna ze situací popsaných v odstavcích 4 a 5, členské státy ji na požádání uvědomí:

- a) o jakékoli žádosti o povolení jakéhokoli podniku, který je přímou či nepřímou dceřinou společností mateřské společnosti podléhající právním předpisům dotyčné třetí země;
- b) kdykoli jsou v souladu s článkem 10 informovány, že takový mateřský podnik zamýšlí nabýt majetkové podíly na nějakém investičním podniku Společenství tak, že by se z něj stala jeho dceřiná společnost.

Tato povinnost poskytnout informace zaniká, jakmile je dosaženo dohody s třetí zemí uvedenou v odstavcích 4 a 5, nebo pokud přestanou platit opatření uvedená v odst. 5 druhém a třetím pododstavci.

7. Opatření přijatá podle tohoto článku musí být v souladu s povinnostmi Společenství v rámci všech dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních smluv, jimiž se řídí zahájení a provozování činnosti investičních podniků.

HLAVA IV

Provozní podmínky

Článek 8

1. Příslušné orgány domovských členských států vyžadují, aby investiční podnik, kterému vydaly povolení, byl vždy v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 3 odst. 3.

2. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují, aby investiční podnik, kterému vydaly povolení, vyhovoval předpisům stanoveným směrnicí 93/6/EHS.

3. Za obezřetnostní dohled nad investičním podnikem odpovídají příslušné orgány domovského členského státu, ať již tento investiční podnik zřizuje či nezřizuje pobočku nebo poskytuje či neposkytuje služby v jiném členském státě, aniž jsou tím dotčena ustanovení této směrnice, která svěřují pravomoc orgánům hostitelského členského státu.

Článek 9

1. Členské státy vyžadují, aby každá osoba, která zamýšlí přímo či nepřímo nabytí majetkové podíly v nějakém investičním podniku, nejdříve uvědomila příslušné orgány a sdělila jim objem zamýšleného majetkového podílu. Tato osoba rovněž příslušné orgány uvědomí, pokud navrhne zvýšit svůj významný majetkový podíl tak, že by podíl hlasovacích práv nebo kapitálu, který bude mít v držbě, dosáhl nebo přesáhl 20 %, 33 % nebo 50 %, nebo že by se investiční podnik stal její dceřinou společností.

Aniž je dotčen odstavec 2, mohou příslušné orgány ve lhůtě do tří měsíců ode dne oznámení stanoveného v prvním pododstavci vznést proti takovému plánu námitky, pokud nejsou přesvědčeny, že osoba uvedená v prvním pododstavci vyhovuje požadavkům na zajištění řádného a obezřetného vedení investičního podniku. Pokud proti takovému plánu nemají příslušné orgány námitek, mohou stanovit lhůtu pro jeho provedení.

2. Pokud je nabyvatelem majetkového podílu uvedeným v odstavci 1 investiční podnik povolený v nějakém jiném členském státě nebo mateřský podnik investičního podniku povoleného v nějakém jiném členském státě nebo osoba kontrolující investiční podnik povolený v nějakém jiném členském státě, nebo pokud by se následkem tohoto nabytí majetkového podílu podnik, jehož nabyvatel zamýšlí nabytí podíl, stal dceřinou společností nabyvatele nebo by přešel pod jeho kontrolu, musí zhodnocení tohoto nabytí podléhat předchozí konzultaci, jak stanoví článek 6.

3. Členské státy vyžadují, aby každá osoba, která zamýšlí přímo či nepřímo pozbytí významný majetkový podíl na nějakém investičním podniku, nejdříve uvědomila příslušné orgány a sdělila jim velikost svého majetkového podílu. Tato osoba rovněž uvědomí příslušné orgány, pokud má v úmyslu snížit svůj významný majetkový podíl tak, že podíl jí držených hlasovacích práv nebo jí drženého kapitálu klesne pod 20 %, 33 % nebo 50 % nebo tak, že investiční podnik přestane být její dceřinou společností.

4. Investiční podniky uvědomí příslušné orgány o každém nabytí nebo pozbytí majetkových podílů na svém kapitálu, jejichž následkem by majetkové podíly přesáhly nebo klesly pod některý z limitů uvedených v odstavcích 1 a 3.

Allespoň jednou ročně rovněž sdělí příslušným orgánům jména akcionářů a členů vlastnicích významné majetkové podíly, stejně jako výši těchto majetkových podílů, jak vyplývá např. z informací získaných na výroční valné hromadě akcionářů a členů nebo z plnění předpisů týkajících se společností kotovaných na burze.

5. Členské státy vyžadují, aby v případech, kde by mohl vliv vykonávaný osobami uvedenými v odstavci 1 poškodit řádné a obezřetné vedení investičního podniku, přijaly příslušné orgány vhodná opatření, která by takové situaci zabránila. Taková opatření mohou spočívat např. v soudním zákazu, sankcích vůči řídicím pracovníkům nebo osobám odpovědným za vedení podniku nebo v pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi v držení dotyčných akcionářů nebo členů.

Podobná opatření se vztahují na osoby, jež nesplňují povinnost stanovenou v odstavci 1 poskytovat předem informace. Pokud je majetkový podíl získán navzdory námitkám příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jiné sankce, které lze přijmout, opatření, jimiž pozastaví odpovídající hlasovací práva, prohlásí provedené hlasování za neplatné nebo je případně zruší.

Článek 10

1. Každý členský stát si vypracuje pravidla obezřetného jednání, které budou investiční podniky za všech okolností dodržovat. Tato pravidla budou především vyžadovat, aby investiční podnik

- uplatňoval řádné administrativní a účetní postupy a kontrolní a ochranná opatření při zpracovávání dat, stejně jako příslušné mechanismy vnitřní kontroly, zejména pravidla pro vlastní transakce prováděné jeho zaměstnanci,
- přijal příslušná opatření pro nástroje patřící investorům, aby byla chráněna vlastnická práva investorů, a to především v případě nesolventnosti podniku, a aby bylo zabráněno tomu, že investiční podnik použije nástroje na vlastní účet, aniž by k tomu dal investor výslovný souhlas,
- přijal příslušná opatření pro peněžní prostředky patřící investorům, aby byla chráněna práva investorů a zabráněno investičnímu podniku, s výjimkou úvěrových institucí, aby používal peněžní prostředky investora na vlastní účet,
- přijal opatření k vedení evidence prováděných transakcí, jež by příslušným orgánům domovského členského státu umožnila kontrolovat dodržování předpisů o obezřetném podnikání, za jejichž uplatňování odpovídají; tato evidence se bude uchovávat po dobu stanovenou příslušnými orgány,

- byl strukturován a organizován tak, aby se riziko střetu zájmů mezi podnikem a jeho klienty nebo mezi klienty navzájem snížilo na minimum. Při zřizování pobočky nesmí však být organizační opatření v rozporu s pravidly podnikání stanovenými hostitelským členským státem na ochranu proti střetu zájmů.

Článek 11

1. Členské státy si stanoví pravidla podnikání, které investiční podniky za všech okolností dodržují. Tato pravidla musí přinejmenším plnit zásady níže uvedených odrážek a musí být uplatňována tak, aby zohledňovala odbornou povahu osoby, které jsou služby poskytovány. Členské státy tato pravidla rovněž uplatňují, jsou-li vhodná pro vedlejší služby uvedené v oddíle C přílohy. Tyto zásady zajišťují, aby investiční podnik

- jednal čestně a spravedlivě při provozování své obchodní činnosti v co nejlepším zájmu klientů a integrity trhu,
- jednal s patričnou dovedností, péčí a opatrností v co nejlepším zájmu klientů a integrity trhu,
- měl a efektivně využíval prostředky a postupy, které jsou nezbytné k řádnému provozování obchodní činnosti,
- od svých klientů žádal informace o jejich finanční situaci, investičních zkušenostech a cílech, pokud jde o požadované služby,
- při svém jednání s klienty sděloval všechny relevantní informace,
- pokusil se vyhnout konfliktům zájmů a tam, kde se jim vyhnout nelze, zajistil, aby bylo klientům poskytnuto spravedlivé zacházení,
- vyhověl všem předpisům pro provozování své obchodní činnosti v nejlepším možném zájmu svých klientů a integrity trhu.

2. Aniž jsou dotčena jakákoli rozhodnutí, která budou přijata v rámci harmonizace pravidel jednání, zůstane jejich provádění a kontrola jejich dodržování v pravomoci členského státu, ve kterém jsou služby poskytovány.

3. Jestliže investiční podnik vykonává nějaký příkaz, stanoví se kritérium profesionality investora použitím pravidel uvedených v odstavci 1 podle investora, od něhož dotýčný příkaz pochází,

a to bez ohledu na to, zda byl tento příkaz vydán přímo tímto investorem, nebo nepřímo investičním podnikem, který poskytuje služby uvedené v oddíle A odst. 1 písm. a) přílohy.

Článek 12

Dříve než podnik s investory uzavře obchodní dohodu, sdělí jim, jaký systém pro odškodnění nebo jiná ekvivalentní ochrana budou použity při předpokládaných transakcích, jaké krytí jim ten či onen systém skýtá, anebo investory informují o tom, že žádný systém pro odškodnění neexistuje.

Rada vezme na vědomí prohlášení Komise o tom, že nejpozději do 31. července 1993 předloží návrhy na harmonizaci systémů pro odškodnění pro transakce investičních podniků. Rada pak v co nejkratší možné době zaujme stanovisko k těmto návrhům tak, aby byly navrhované systémy použitelné ke stejnému dni jako tato směrnice.

Článek 13

Tato směrnice nebrání investičním podnikům povoleným v jiných členských státech, aby inzerovaly své služby všemi dostupnými komunikačními prostředky v hostitelských členských státech; přičemž tato reklama podléhá pravidlům, jimiž se řídí forma a obsah reklamy a která byla přijata ve veřejném zájmu.

HLAVA V

Právo usazování a volný pohyb služeb

Článek 14

1. Členské státy zajistí, aby investiční a ostatní služby uvedené v oddíle C přílohy mohly být poskytovány na jejich území v souladu s články 17, 18 a 19, a to buď zřízením pobočky, nebo v souladu s volným pohybem služeb jakýmkoli investičním podnikem, který má povolení příslušných orgánů jiného členského státu a je pod jejich dohledem v souladu s touto směrnicí, pokud tyto služby spadají do oblasti, na kterou bylo povolení vydáno.

Touto směrnicí nejsou dotčeny pravomoci hostitelských členských států, pokud jde o subjekty kolektivního investování, na které se nevztahuje směrnice 85/611/EHS⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 88/220/EHS (Úř. věst. L 100, 19.4.1988, s. 31).

2. Členské státy nesmějí zřízení pobočky nebo poskytování služeb uvedených v odstavci 1 podmiňovat žádnými požadavky na vydání povolení, žádnými požadavky na dotační kapitál, ani jinými opatřeními s rovnocenným účinkem.

3. Členský stát může požadovat, aby transakce, týkající se služeb uvedených v odstavci 1, byly prováděny na regulovaném trhu, jen pokud splňují tato kritéria:

- investor se musí obvykle zdržovat nebo být usazen v dotyčném členském státě,
- investiční podnik musí tyto transakce provádět prostřednictvím svého hlavního zařízení nebo pobočky v dotyčném členském státě nebo podle zásady volného pohybu služeb v dotyčném členském státě,
- tyto transakce se musí týkat nástrojů, s nimiž se v dotyčném členském státě obchoduje na regulovaném trhu.

4. V případech, kdy nějaký členský stát používá odstavec 3, poskytuje členský stát investorům obvykle se zdržujícím nebo usazeným v dotyčném členském státě právo nevyhovět požadavkům v odstavci 3 a provádět transakce uvedené v odstavci 3 mimo regulovaný trh. Členské státy mohou uplatnění tohoto práva podmínit výslovným povolením, přičemž se berou v úvahu různé potřeby ochrany investorů a zvláště schopnosti profesionálních a institucionálních investorů jednat ve svém nejlepším zájmu. V každém případě musí být toto povolení vydáno za podmínky, které neohroží pohotovému provedení příkazů investorů.

5. Komise předloží nejpozději do 31. prosince 1998 zprávu o používání odstavců 3 a 4 a v případě potřeby navrhne příslušné změny.

Článek 15

1. Aniž je jakkoli dotčeno právo usazování a volný pohyb služeb uvedené v článku 14, hostitelské členské státy zajistí, aby se investiční podniky, které mají povolení příslušných orgánů svých domovských členských států k poskytování služeb uvedených v oddíle A bodu 1 písm. b) a bodu 2 přílohy, mohly přímo či nepřímo stát členy nebo měly přístup na regulovaný trh v hostitelských členských státech, kde se poskytují podobné služby, a rovněž se mohly stát členy systémů zúčtování a vypořádání, které tam jsou členům takových trhů k dispozici nebo aby k nim měly přístup.

Členské státy zruší všechny vnitrostátní právní předpisy o regulovaných trzích omezující počet osob, které mají na tyto trhy

přístup. Pokud je v důsledku právní struktury nebo technických možností přístup na regulovaný trh omezen, zajistí dotyčný členský stát, aby struktura a možnosti tohoto trhu byly pravidelně upravovány.

2. Členství na regulovaném trhu nebo přístup na něj je podmíněn splněním požadavků kapitálové přiměřenosti a kontrolou členských států v souladu se směrnicí 93/6/EHS.

Hostitelské členské státy jsou oprávněny klást dodatečné kapitálové požadavky pouze v případech, na které se nevztahuje uvedená směrnice.

Přístup na regulovaný trh, povolení stát se jeho členem a trvalý přístup nebo členství jsou podmíněny dodržováním pravidel regulovaného trhu týkajících se jeho založení a provozu, pravidel pro obchodování na tomto trhu, profesních standardů pro zaměstnance působící na tomto trhu nebo činné v souvislosti s ním, jakož i dodržováním pravidel a postupů pro zúčtování a vypořádání. Podrobná opatření pro provádění těchto pravidel a postupů lze přizpůsobit, bude-li třeba, aby bylo mimo jiné zajištěno plnění závazků, přičemž však je třeba vyhovět článku 28.

3. Aby byla splněna povinnost uložená odstavcem 1, musí hostitelské členské státy investičním podnikům uvedeným v odstavci 1 umožnit volbu stát se členem nebo mít přístup na regulovaný trh buď

- přímo zřizováním poboček v hostitelském členském státu, nebo
- nepřímo, zřizováním dceřiných společností v hostitelském členském státu nebo nabyváním společností v hostitelském členském státu, které již jsou členy regulovaného trhu nebo na ně již mají přístup.

Ty členské státy, které v okamžiku přijetí této směrnice uplatňují právní předpisy, jež neumožňují úvěrovým institucím, aby se staly členy regulovaných trhů nebo na ně měly přístup, pokud nemají specializované dceřiné společnosti, smějí však za účelem zajištění přístupu na tyto regulované trhy tuto povinnost úvěrovým institucím z jiných členských států nediskriminačním způsobem ukládat, a to až do 31. prosince 1996.

Španělské království, Řecká republika a Portugalská republika smějí tuto dobu prodloužit až do 31. prosince 1999. Jeden rok před tímto dnem vypracuje Komise zprávu, v níž přihlédne ke zkušenostem získaným při uplatňování tohoto článku, a pokud bude třeba, předloží návrh. Rada může se souhlasem kvalifikované většiny hlasů o tomto návrhu rozhodnout, že dotyčná opatření budou přezkoumána.

4. S výhradou odstavců 1, 2 a 3 se investiční podniky uvedené v odstavci 1, pokud pro obchodování na regulovaném trhu hostitelského členského státu není vyžadována fyzická přítomnost, mohou stát členy tohoto trhu nebo na něj mít přístup na stejné bázi, aniž musí být zřízeny v hostitelském členském státě. Aby se jeho investičním podnikům umožnilo stát se členem regulovaných trhů hostitelských členských států nebo na ně získat přístup podle tohoto odstavce, umožní domovské členské státy, aby tyto regulované trhy v hostitelských státech poskytovaly příslušné možnosti na území domovských členských států.

5. Tímto článkem nejsou dotčena práva členských států povolovat či zakazovat vytváření nových trhů na jejich území.

6. Tento článek se nevztahuje

— ve Spolkové republice Německo na řízení činnosti *Kursmaklerů*,

— v Nizozemsku na řízení činnosti *hoekmannenů*.

Článek 16

Pro účely vzájemného uznávání a provádění této směrnice vypracuje každý členský stát seznam regulovaných trhů, pro které je tento stát státem domovským a které jsou v souladu s jeho předpisy, a předá tento seznam společně s příslušnými předpisy o organizaci a fungování těchto regulovaných trhů pro informaci ostatním členským státům a Komisi. Podobná výměna informací proběhne, pokud nastane jakákoli změna na zmíněném seznamu nebo v předpisech. Komise zveřejňuje seznamy regulovaných trhů a aktualizuje je alespoň jednou ročně v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Nejpozději do 31. prosince 1996 podá Komise zprávu o takto získaných informacích a, bude-li třeba, navrhne pro účely této směrnice změny definice regulovaného trhu.

Článek 17

1. Kromě splnění podmínek uložených v článku 3 sdělí každý investiční podnik, který má v úmyslu zřídit si pobočku na území jiného členského státu, tuto skutečnost příslušným orgánům svého domovského členského státu.

2. Členské státy vyžadují, aby každý investiční podnik, který má v úmyslu zřídit si pobočku na území jiného členského státu, poskytl ve sdělení uvedeném v odstavci 1 tyto informace:

a) členský stát, na jehož území hodlá zřídit pobočku;

b) plán obchodní činnosti, v němž bude mimo jiné uvedeno, jaký druh obchodní činnosti se předpokládá a jaká bude organizační struktura této pobočky;

c) adresu v hostitelském členském státě, na které lze obdržet dokumentaci;

d) jména osob odpovědných za vedení pobočky.

3. Pokud příslušné orgány domovského členského státu nemají s přihlédnutím k předpokládané činnosti žádný důvod pochybovat o přiměřenosti správní struktury nebo finanční situaci investičního podniku, sdělí tuto skutečnost do tří měsíců ode dne, kdy obdrží veškeré informace popsané v odstavci 2, příslušným orgánům hostitelského členského státu a uvědomí v tomto smyslu dotyčný investiční podnik.

Rovněž sdělí podrobnosti o všech systémech pro odškodnění na ochranu investorů pobočky.

Odmítnou-li příslušné orgány domovského členského státu sdělit informace uvedené v odstavci 2 příslušným orgánům hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotyčnému investičnímu podniku do tří měsíců ode dne, kdy obdržely veškeré informace. V případě odmítnutí nebo neposkytnutí odpovědi se lze obracet na soudy v domovském členském státě.

4. Dříve než pobočka investičního podniku zahájí činnost, příslušné orgány hostitelského členského státu připraví do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 3 kontrolu investičního podniku v souladu s článkem 19 a v případě potřeby určí podmínky i pravidla jednání, podle kterých musí být obchodní činnost v hostitelském členském státě ve veřejném zájmu provozována.

5. Jakmile pobočka obdrží sdělení příslušných orgánů hostitelského členského státu, nebo jakmile uplyne lhůta stanovená v odstavci 4, v níž měly příslušné orgány uvedené sdělení poskytnout, může být pobočka zřízena a může zahájit činnost.

6. V případě, že dojde k nějaké změně sdělených náležitostí uvedených v odst. 2 písm. b), c) nebo d), uvědomí investiční podnik o této změně písemně příslušné orgány domovského i hostitelského členského státu nejméně jeden měsíc předtím, než se tato změna uskuteční, a to tak, aby ve věci této změny mohly příslušné orgány domovského členského státu přijmout rozhodnutí podle odstavce 3 a příslušné orgány hostitelského státu podle odstavce 4.

7. V případě, že dojde k nějaké změně sdělovaných náležitostí uvedených v odst. 3 druhém pododstavci, orgány domovského členského státu uvědomí o této skutečnosti orgány hostitelského státu.

Článek 18

1. Každý investiční podnik, který hodlá provozovat činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb poprvé, sdělí příslušným orgánům domovského státu tyto informace:

- členský stát, ve kterém hodlá působit,
- plán obchodní činnosti, v němž uvede zejména druh investiční služby či služeb, které hodlá poskytovat.

2. Příslušné orgány domovského členského státu předají získané informace do jednoho měsíce od obdržení informací uvedených v odstavci 1 příslušným orgánům hostitelského členského státu. Investiční podnik může potom začít poskytovat dotyčnou investiční službu či služby v hostitelském členském státě.

Je-li třeba, příslušné orgány hostitelského členského státu po obdržení informací uvedených v odstavci 1 určí investičnímu podniku podmínky i pravidla jednání, jimž musí poskytovatel dotyčných investičních služeb v hostitelském členském státě ve veřejném zájmu vyhovět.

3. Při změně obsahu údajů sdělovaných ve smyslu odst. 1 druhé odrážky uvědomí investiční podnik o této změně písemně příslušné orgány domovského členského státu i hostitelského členského státu před provedením této změny, a to tak, aby příslušné orgány hostitelského členského státu mohly v případě potřeby informovat podnik o jakékoli změně nebo doplnění, jež se týkají informací uvedených v odstavci 2.

Článek 19

1. Hostitelské členské státy mohou pro statistické účely vyžadovat ode všech investičních podniků s pobočkami na svém území, aby o své činnosti v těchto hostitelských členských státech podávaly příslušným orgánům těchto hostitelských států pravidelné zprávy.

Hostitelské členské státy mohou na svém území v rámci své odpovědnosti za měnovou politiku, aniž jsou dotčena opatření potřebná k upevnování Evropského měnového systému, vyžadovat od všech poboček investičních podniků z jiných členských států, aby poskytovaly stejné údaje jako místní investiční podniky za tímto účelem.

2. Hostitelské členské státy mohou na svém území v rámci své odpovědnosti podle této směrnice od poboček investičních podniků vyžadovat, aby poskytovaly stejné údaje jako vnitrostátní společnosti za tímto účelem.

Hostitelské členské státy mohou od investičních podniků provozujících činnost na jejich území v rámci volného pohybu služeb vyžadovat, aby rovněž poskytovaly informace nezbytné ke kontrole dodržování norem hostitelského členského státu, které se na ně vztahují, přičemž tyto požadavky nesmějí být přísnější než ty, které tentýž členský stát ukládá již zavedeným podnikům za účelem kontroly dodržování stejných norem.

3. Pokud příslušné orgány hostitelského členského státu stanoví, že investiční podnik, který má pobočku poskytující služby na jeho území nebo tam služby poskytuje, nedodrжуje právní nebo správní předpisy přijaté v dotyčném státě podle této směrnice, která svěřují pravomoc příslušným orgánům hostitelského členského státu, budou tyto orgány vyžadovat, aby dotyčný investiční podnik tuto protiprávní situaci ukončil.

4. Pokud dotyčný investiční podnik nepodnikne potřebné kroky, sdělí tuto skutečnost příslušné orgány hostitelského členského státu příslušným orgánům domovského členského státu. Tyto orgány domovského státu učiní při nejbližší příležitosti vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčný investiční podnik uvedenou protiprávní situaci ukončí. Povaha těchto opatření bude sdělena příslušným orgánům hostitelského členského státu.

5. Pokud i přes opatření přijatá domovským členským státem nebo proto, že se tato opatření ukážou jako nepřiměřená nebo neproveditelná v dotyčném státě, porušuje investiční podnik i nadále právní nebo správní předpisy uvedené v odstavci 2, které jsou v platnosti v hostitelském členském státě, může tento hostitelský stát poté, co uvědomí příslušné orgány domovského členského státu, přijmout příslušná opatření, která by zabránila dalším protiprávním postupům nebo která by za ně udělovala sankce, a pokud by to bylo nutné, zabránila by investičnímu podniku v dalších transakcích na svém území. Členské státy zajistí, aby na jejich území byly k dispozici právní dokumenty nezbytné k přijetí těchto opatření vůči investičním podnikům.

6. Výše uvedenými ustanoveními nejsou dotčeny pravomoc hostitelských členských států přijímat příslušná opatření k zabránění či sankcionování protiprávnosti, k nimž došlo na jejich území a které jsou v rozporu s pravidly jednání podle článku 11, stejně jako s dalšími právními či správními předpisy přijatými ve veřejném zájmu. Mezi tato opatření patří i možnost zabránit investičním podnikům porušujícím předpisy v provozování dalších transakcí na jejich území.

7. Každé opatření přijaté podle odstavců 4, 5 nebo 6, kam spadají sankce nebo omezení činnosti investičního podniku, musí být řádně odůvodněno a sděleno dotyčnému investičnímu podniku. Proti každému takovému opatření se lze obracet na soud v členském státě, který opatření přijal.

8. V naléhavých případech mohou příslušné orgány hostitelského členského státu, předtím než budou postupovat podle odstavců 3, 4 nebo 5, učinit preventivní opatření nezbytná k ochraně zájmů investorů a dalších osob, kterým jsou služby poskytovány. Komise a příslušné orgány dalších dotyčných členských států musí být o těchto opatřeních informovány při nejbližší možné příležitosti.

Po konzultaci s příslušnými orgány dotyčných členských států může Komise rozhodnout, že dotyčný stát musí tato opatření změnit nebo zrušit.

9. V případě odnětí povolení jsou příslušné orgány hostitelského členského státu informovány a přijmou příslušná opatření, která zabrání dotyčnému investičnímu podniku v uskutečňování dalších transakcí na území těchto států a ochrání zájmy investorů. Každé dva roky předloží Komise zprávu o takových případech výboru, který bude pro oblast cenných papírů později zřízen.

10. Členské státy uvědomí Komisi o počtu a druhu případů, kdy bylo povolení zamítnuto podle článku 17, nebo o opatřeních přijatých v souladu s odstavcem 5. Každé dva roky předloží Komise zprávu o takových případech výboru, který bude pro oblast cenných papírů zřízen později.

Článek 20

1. Aby byl zajištěn přístup orgánů odpovědných za trhy a dohled k informacím, které jsou nezbytné k výkonu jejich povinností, domovské členské státy alespoň:

- a) vyžadují, aniž jsou dotčena opatření podniknutá při uplatňování článku 10, aby investiční podniky alespoň pět let ponechaly orgánům k dispozici relevantní údaje o transakcích, které se týkají služeb uvedených v čl. 14 odst. 1 a které podniky prováděly s nástroji obchodovatelnými na regulovaném trhu bez ohledu na to, zda tyto transakce byly či nebyly na regulovaném trhu provedeny;
- b) vyžadují, aby investiční podniky uvědomily příslušné orgány ve svých domovských členských státech o všech transakcích uvedených v písmenu a), pokud se tyto transakce týkají
 - akcií nebo jiných nástrojů, které umožňují přístup ke kapitálu,
 - dluhopisů a jiných forem dluhových cenných papírů,
 - standardizovaných termínových (forwardových) kontraktů, které se týkají akcií, nebo
 - standardizovaných opcí na akcie.

Tyto zprávy musí být k dispozici příslušnému orgánu při nejbližší příležitosti. Lhůtu stanoví tento orgán. Ten může být prodloužen až do konce následujícího pracovního dne, pokud si to vyžadují provozní či praktické důvody, ale za žádných okolností nesmí být tato lhůta překročena.

Tyto zprávy musí hlavně obsahovat podrobnosti týkající se názvu a počtu nástrojů zakoupených či prodaných, data a doby transakcí, cen transakcí a prostředků k identifikaci dotyčného investičního podniku.

Domovský členský stát může stanovit, že povinnost stanovená v písmenu b) se v případě dluhopisů a jiných forem zajištěného dluhu vztahuje pouze na celek transakcí s tímž nástrojem.

2. Provozuje-li investiční podnik transakci na regulovaném trhu v hostitelském členském státě, může se domovský členský stát zřeknout svých vlastních požadavků, co se týče ohlašovací povinnosti, jestliže investiční podnik podléhá rovnocenným požadavkům na ohlášení dotyčné transakce orgánům odpovědným za tento trh.

3. Členské státy stanoví, že zpráva uvedená v odst. 1 písm. b) je vyhotovena buď samotným investičním podnikem, nebo systémem srovnání kontraktních prodejů a koupí (*trade-matching systems*), nebo prostřednictvím burzovních orgánů či orgánů jiného regulovaného trhu.

4. Členské státy zajistí, aby informace poskytované v souladu s tímto článkem byly rovněž poskytnuty za účelem řádného používání článku 23.

5. Každý členský stát může nediskriminačním způsobem přijmout nebo si zachovat přísnější předpisy v oblasti, která se řídí tímto článkem, s ohledem na podstatu a formu uchovávání podkladů a hlášení údajů týkajících se transakcí

- provozovaných na regulovaném trhu, pro které je tento stát státem domovským, nebo
- provozovaných investičními podniky, pro které je tento členský stát státem domovským.

Článek 21

1. Z toho důvodu, aby investoři mohli kdykoli posoudit podmínky uvažované transakce a poté přezkoumat podmínky, za jakých se transakce odehrála, přijmou příslušné orgány pro každý regulovaný trh zařazený na seznam v článku 16 opatření zajišťující investorům poskytnutí informací uvedených v odstavci 2.

V souladu s požadavky uloženými v odstavci 2 určí příslušné orgány formu a přesný termín poskytování informací stejně jako prostředky, jakými se tyto informace mají zpřístupnit, a to s ohledem na povahu, objem a potřeby dotyčného trhu a na potřeby investorů na tomto trhu působících.

2. Příslušné orgány vyžadují pro každý nástroj alespoň toto:

a) aby na začátku burzovního dne byl zveřejněn vážený průměr cen, nejvyšší a nejnižší ceny a objem, se kterým se na dotyčném regulovaném trhu obchodovalo v průběhu předchozího burzovního dne,

b) aby byly kromě toho u trhů s průběžným obchodováním organizovaným na bázi příkazů nebo nabízených (kotovaných) cen zveřejněny tyto skutečnosti:

— na konci každé hodiny obchodování na trhu se zveřejní vážený průměr cen a objem, se kterým se na dotyčném regulovaném trhu obchodovalo v průběhu šestihodinového období končícího dvě obchodovací hodiny před zveřejněním, a

— každých dvacet minut se zveřejní vážený průměr cen a nejvyšší a nejnižší cena na dotyčném regulovaném trhu v průběhu dvouhodinového obchodovacího období končícího jednu obchodovací hodinu před zveřejněním.

Jestliže mají investoři předem přístup k informacím o cenách a množství, jakých se transakce mohou týkat, pak

i) tyto informace jsou neustále k dispozici v průběhu celé doby, po kterou na trhu probíhají obchody;

ii) podmínky oznámené pro určitou cenu a množství jsou zároveň podmínkami, za kterých investor může tuto transakci uskutečnit.

Příslušné orgány mohou pozdržet zveřejnění nebo od něj ustoupit, pokud se to prokáže jako odůvodněné výjimečnými podmínkami na trhu nebo v případě menších trhů proto, aby byla zachována anonymita společností a investorů. Příslušné orgány mohou použít zvláštní předpisy v případě výjimečných transakcí, které jsou svým měřítkem velmi objemné ve srovnání s průměrnými transakcemi s dotyčnými cennými papíry na dotyčném trhu, a v případě vysoce nelikvidních cenných papírů, které jsou definovány pomocí objektivních kritérií a zveřejněny. Příslušné orgány mohou rovněž použít pružnější předpisy, zvláště pokud jde o termín zveřejnění u transakcí s dluhopisy a dalšími formami zajištěného dluhu.

3. V oblasti působnosti tohoto článku může každý členský stát přijmout nebo si zachovat přísnější či dodatečné předpisy s ohledem na podstatu a formu, kterými musí být investorům zpřístupněny informace o transakcích uskutečňovaných na regulovaném trhu, pro který je tento stát státem domovským, za předpokladu, že tyto předpisy platí bez ohledu na to, ve kterém členském státě emitent finančního nástroje sídlí, nebo na to, na jakém regulovaném trhu a ve kterém členském státě byl tento nástroj poprvé zapsán.

4. Komise předloží zprávu o uplatňování tohoto článku nejpozději do 31. prosince 1997 a Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout, že tento článek pozmění.

HLAVA VI

Orgány odpovědné za povolení a dohled

Článek 22

1. Členské státy určí příslušné orgány, které mají plnit povinnosti stanovené touto směrnicí. Uvědomí o nich Komisi a upřesní každé rozdělení těchto povinností.

2. Orgány uvedené v odstavci 1 musí být buď orgány veřejné moci, orgány uznané vnitrostátními právními předpisy nebo orgány uznané ze strany orgánů veřejné moci, jež jsou výslovně pro tento účel zmocněny vnitrostátními právními předpisy.

3. Dotyčné orgány musí mít veškeré pravomoci nezbytné k výkonu své funkce.

Článek 23

1. Jestliže v tomtéž členském státě existují dvojí příslušné orgány nebo i více těchto orgánů, všechny tyto orgány úzce spolupracují při dohledu na činnost investičních podniků působících v dotyčném členském státě.

2. Členské státy zajistí, aby tato spolupráce probíhala mezi těmito příslušnými orgány a orgány veřejné moci, které mají na starosti dohled nad finančním trhem, úvěrovými a jinými finančními institucemi a podniky zabývajícími se pojišťovnictvím, pokud jde o entity, nad nimiž tyto orgány vykonávají dohled.

3. Jestliže je poskytováním služeb nebo zřizováním poboček investiční podnik činný v jednom členském státě nebo v několika členských státech jiných, než je domovský členský stát tohoto podniku, příslušné orgány všech zúčastněných členských států úzce spolupracují, aby efektivněji plnily své povinnosti v oblasti působnosti této směrnice.

Na požádání si vzájemně poskytují veškeré informace o vedení a vlastnictví těchto investičních podniků, které by mohly nad těmito podniky usnadňovat dohled, a veškeré informace, které by mohly usnadňovat jejich kontrolu. Orgány domovského členského státu zejména spolupracují na tom, aby umožnily orgánům hostitelského členského státu získání všech údajů uvedených čl. 19 odst. 2.

V rozsahu nezbytném pro účely výkonu svých pravomocí, co se týče dohledu, uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu příslušné orgány domovského členského státu o veškerých opatřeních přijatých hostitelským členským státem ve smyslu čl. 19 odst. 6, mezi které patří i sankce uložené investičnímu podniku nebo omezení činnosti investičního podniku.

Článek 24

1. Každý hostitelský členský stát zajistí, aby v případě investičního podniku povoleného v jiném členském státě, který provozuje činnost na jeho území prostřednictvím pobočky, mohly příslušné orgány domovského členského státu po předchozí informaci příslušných orgánů hostitelského členského státu samy nebo prostřednictvím osob za tímto účelem určených přezkoumat na místě informace uvedené v čl. 23 odst. 3.

2. Příslušné orgány domovského členského státu mohou rovněž požádat příslušné orgány hostitelského členského státu, aby toto přezkoumání provedly. Orgány, které takovou žádost obdrží, musí v rámci svých pravomocí buď samy toto přezkoumání provést, nebo umožnit jeho provedení orgánům, které ověření žádaly, anebo to umožnit auditorům či expertům.

3. Tímto článkem nejsou dotčena práva příslušných orgánů hostitelského členského státu při plnění jejich povinností ve smyslu této směrnice přezkoumávat na místě pobočky podnikající na jejich území.

Článek 25

1. Členské státy stanoví, že osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditori a experti určení příslušnými orgány, jsou vázány povinností zachovat profesní tajemství. Rovněž nesmějí sdělit žádné osobě ani žádnému orgánu žádné důvěrné informace, které se dozvědí při plnění svých povinností s výjimkou souhrnné či celkové formy, tak aby nebylo možno určit totožnost jednotlivých investičních podniků, aniž jsou dotčeny případy, na něž se vztahuje trestní právo.

Nicméně v případech, kdy došlo k úpadku investičního podniku nebo k jeho povinné likvidaci, mohou být důvěrné informace, které se netýkají třetích stran podílejících se na pokusech o záchranu tohoto investičního podniku, sděleny v průběhu občanského soudního řízení.

2. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům různých členských států ve výměně informací v souladu s touto směrnicí nebo jinými směrnicemi týkajícími se investičních podniků. Tyto informace jsou předmětem profesního tajemství uloženého v odstavci 1.

3. Členské státy mohou uzavírat smlouvy o spolupráci při výměně informací s příslušnými orgány třetích zemí pouze v případě, že se na zjištěné informace vztahuje profesní tajemství v rozsahu alespoň rovnocenném rozsahu stanovenému v tomto článku.

4. Příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle odstavce 1 nebo 2, je mohou použít pouze při výkonu svých povinností

— ke kontrole plnění podmínek, jimiž se řídí zahájení činnosti investičních podniků, a k usnadnění dohledu nad provozováním této činnosti na bázi jednotlivých podniků či konsolidované bázi, a to zvláště s ohledem na požadavky kapitálové přiměřenosti uložené směrnicí 93/6/EHS, správní a účetní postupy a mechanismy vnitřní kontroly,

— k ukládání sankcí,

— při administrativních odvoláních proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo

— při soudním řízení zahájeném podle článku 26.

5. Odstavce 1 a 4 nevylučují výměnu informací

a) v rámci členského státu, kde existují dva příslušné orgány nebo více těchto orgánů, nebo

b) v rámci členského státu nebo mezi členskými státy, mezi příslušnými orgány a

— orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi, jinými finančními institucemi a pojišťovacími podniky, a orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy,

— orgány odpovědnými za likvidaci a konkurz investičních podniků a za jiné podobné postupy a

— osobami odpovědnými za provedení statutárního auditu investičních podniků a jiných finančních institucí,

při výkonu dohledu nebo při odhalování informací nezbytných k výkonu jejich funkce orgánům, které spravují systémy pro odškodnění. Tyto informace podléhají podmínkám o zachování profesního tajemství uloženým v odstavci 1.

6. Tento článek nebrání příslušným orgánům, aby sdělovaly centrálním bankám, které nevykonávají dohled nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jednotlivě, ty informace, jichž je třeba k výkonu funkce měnových orgánů. Informace získané v tomto rámci podléhají podmínkám zachování profesního tajemství uloženým v odstavci 1.

7. Tento článek nebrání příslušným orgánům ve sdělování informací uvedených v odstavcích 1 až 4 subjektům zajišťujícím zúčtování nebo jinému podobnému úřadu uznanému vnitrostátními právními předpisy pro poskytování zúčtovacích nebo vypořádacích služeb na jednom z trhů v členských státech, pokud shledají, že sdělení těchto informací je nezbytné pro zajištění řádného fungování těchto orgánů ve vztahu k neplnění závazků nebo potenciálního neplnění závazků hospodářských subjektů. Získané informace podléhají podmínkám zachování profesního tajemství uloženým v odstavci 1. Členské státy však zajistí, aby informace získané podle odstavce 2 nebyly šířeny za okolností uvedených v tomto odstavci bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je zjistily.

8. Nehledě na ustanovení uvedená v odstavcích 1 až 4 mohou navíc členské státy na základě ustanovení zákona povolit poskytnutí určitých informací jiným oddělením ústřední státní správy odpovědným za právní předpisy týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními podniky, pojišťovacími institucemi, jakož i inspektorům určeným těmito odděleními.

Informace však mohou být takto poskytnuty pouze v případech, kdy je to nezbytné z důvodů obezřetnostního dohledu.

Členské státy však zajistí, aby informace získané podle odstavců 2 až 5 a prostřednictvím přezkoumání na místě popsaného v článku 24 byly v případech uvedených v tomto odstavci poskytovány pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace získaly, nebo příslušných orgánů toho členského státu, ve kterém bylo přezkoumání na místě provedeno.

9. Jestliže v okamžiku přijetí této směrnice nějaký členský stát stanoví výměnu informací mezi orgány za účelem kontroly

dodržování právních předpisů o obezřetnostním dohledu, o organizaci, provozu a jednání obchodních společností a o regulaci finančních trhů, pak tento členský stát může i nadále povolovat předávání těchto informací při koordinaci všech předpisů, jimiž se řídí výměna informací mezi orgány pro celý finanční sektor, v žádném případě však po 1. červenci 1996.

Členské státy však zajistí, aby v případech, kdy informace pocházejí z jiného členského státu, byly za okolností popsaných v prvním pododstavci poskytovány pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace získaly, a aby jich bylo užito pouze pro účely, k nimž tyto orgány daly svůj souhlas.

Rada provádí koordinaci uvedenou v prvním pododstavci na návrh Komise. Rada bere na vědomí prohlášení Komise v tom smyslu, že předloží návrhy nejpozději do 31. července 1993. Rada podnikne kroky v souladu s těmito návrhy v co nejkratší době, aby byla navrhovaná pravidla použitelná ke stejnému dni jako tato směrnice.

Článek 26

Členské státy zajistí, aby bylo možno požádat soud o přezkoumání rozhodnutí přijatých pro investiční podniky podle právních a správních předpisů v souladu s touto směrnicí; totéž platí i v případech, kdy žádné rozhodnutí nebylo učiněno do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahovala veškeré informace požadované podle platných předpisů.

Článek 27

Aniž jsou dotčeny postupy v případě odnětí povolení nebo předpisy trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány nebo ty orgány, které účinně kontrolují provozování obchodní činnosti podniků porušujících právní nebo správní předpisy o dohledu nebo provozování činnosti, mohou přijímat či ukládat opatření nebo sankce s cílem zamezit zjištěnému porušování předpisů nebo příčinám tohoto porušování.

Článek 28

Členské státy zajistí, aby byla tato směrnice prováděna bez jakékoli diskriminace.

HLAVA VII

Závěrečná ustanovení*Článek 29*

Při přijímání jakékoli další směrnice, kterou by se tato směrnice přizpůsobovala technickému pokroku v níže uvedených oblastech, přijme Rada v souladu s rozhodnutím 87/373/EHS⁽¹⁾ na návrh Komise kvalifikovanou většinou všechny úpravy, které mohou být nezbytné, a to:

- rozšíření seznamu uvedeného v oddíle C přílohy,
- úpravu terminologie seznamů v příloze se zohledněním vývoje situace na finančních trzích,
- oblasti uvedené v článku 23, v nichž si příslušné orgány musí vyměňovat informace,
- objasnění definic za účelem zajištění jednotného používání této směrnice v celém Společenství,
- objasnění definic za účelem zohlednění vývoje situace na finančních trzích při provádění této směrnice,
- sjednocení terminologie a zasazení definic do jednotného rámce v souladu s následnými opatřeními týkajícími se investičních podniků a souvisejících záležitostí,
- ostatní úkoly stanovené v čl. 7 odst. 5.

Článek 30

1. Investiční podniky, které již ve svých domovských členských státech obdržely povolení k poskytování investičních služeb před 31. prosincem 1995, se považují za podniky povolené i pro účely této směrnice, jestliže předpisy dotyčných členských států stanoví, že tyto podniky musí k zahájení této činnosti vyhovět podmínkám, které jsou rovnocenné podmínkám stanoveným v čl. 3 odst. 3 a 4.

2. Investiční podniky, které ke 31. prosinci 1995 již činnost provozují a nejsou zahrnuty mezi podniky uvedenými v odstavci 1, mohou i nadále provozovat činnost za předpokladu, že nejpozději do 31. prosince 1996 a podle předpisů svých domovských členských států získají povolení k pokračování v této činnosti v souladu s předpisy přijatými při provádění této směrnice.

Pouze vydání tohoto povolení umožní těmto podnikům, aby podle této směrnice využívaly práva usazování a volného pohybu služeb.

3. V případech, kdy ještě přede dnem přijetí této směrnice zahájily investiční podniky činnost v jiných členských státech, ať již prostřednictvím pobočky nebo v rámci volného pohybu služeb, orgány každého domovského členského státu předají v období mezi 1. červencem a 31. prosincem 1995 pro účely čl. 17 odst. 1 a 2 a článku 18 orgánům každého z ostatních dotyčných členských států seznam podniků, které jsou v souladu s touto směrnicí a působí v těchto státech, a specifikují jejich obchodní činnost.

4. Fyzické osoby, které mají v členském státě ke dni přijetí této směrnice povolení nabízet investiční služby, se považují za subjekty s povolením ve smyslu této směrnice za předpokladu, že splňují požadavky uložené v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci druhé odrážce a třetím pododstavci ve všech čtyřech odrážkách.

Článek 31

Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. července 1995.

Tyto předpisy nabudou účinnosti nejpozději do 31. prosince 1995. Členské státy o nich neprodleně uvědomí Komisi.

Předpisy uvedené v prvním pododstavci přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 32

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 10. května 1993.

Za Radu

předseda

N. HELVEG PETERSEN

(¹) Úř. věst. L 197, 18.7.1987, s. 33.

PŘÍLOHA

ODDÍL A

Služby

1. a) Přijímání a předávání příkazů jménem investorů ohledně jednoho nebo více nástrojů uvedených v oddíle B.
b) Provádění takových příkazů jinak než na vlastní účet.
2. Obchodování na vlastní účet s jakýmkoli nástrojem uvedeným v oddíle B.
3. Individuální správa jednotlivých portfolií investic v rámci mandátu uděleného investory v případech, kdy taková portfolia zahrnují jeden či více nástrojů uvedených v oddíle B.
4. Upisování emisí jakéhokoli z nástrojů uvedených v oddíle B a/nebo umisťování těchto emisí.

ODDÍL B

Nástroje

1. a) Převoditelné cenné papíry.
b) Podílové jednotky subjektů kolektivního investování.
2. Nástroje peněžního trhu.
3. Finanční termínové smlouvy (futures), včetně rovnocenných nástrojů, z nichž vyplývá nárok na vypořádání v penězích.
4. Termínové úrokové smlouvy (FRAs).
5. Úrokové a měnové swapy a swapy na akcie a na akciové indexy.
6. Nákupní a prodejní opce týkající se investičního nástroje, včetně rovnocenných nástrojů, ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích. Do této kategorie patří zejména měnové a úrokové opce.

ODDÍL C

Vedlejší služby

1. Úschova a správa jednoho či více nástrojů uvedených v oddíle B.
 2. Pronájem bezpečnostních schránek.
 3. Poskytování úvěrů nebo půjček investorovi za účelem umožnění transakce s jedním nástrojem nebo více nástroji uvedenými v oddíle B, v případech, kdy je společnost poskytující úvěr nebo půjčku zapojena do této transakce.
 4. Poradenská činnost podnikům v oblasti struktury kapitálu, průmyslové strategie a souvisejících záležitostí a poradenství a služby týkající se fúzí a nákupu podniků.
 5. Služby související s upisováním emisí.
 6. Investiční poradenství týkající se jednoho nebo více nástrojů uvedených v oddíle B.
 7. Devizové služby, pokud jsou spojeny s poskytováním investičních služeb.
-